

ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเรื่องที่อ่าน และข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้เรียนกับสมมุติผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต ชุดผลงานครั้มมหาวิทยาลัยชั้นบีที่ 1

ภาณุชนา ปราบพลา และคณะ

การวิจัยเรื่อง **หัวเรื่องที่อ่านและข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนที่นิสิตชุดผลงานครั้มมหาวิทยาลัยชั้นบีที่ 1 มีความสนใจท้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหัวเรื่องที่นิสิตต้องการอ่าน (เรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชา) และข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน (คณะ เพศ และจำนวน ปีที่เรียนภาษาอังกฤษ) กับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต (คะแนนการอ่านและคะแนนการฟัง–การพูด) กลุ่มประชากรคือนิสิตชั้นบีที่ 1 ที่สูงมาจากการนับ 14 คณะของชุดผลงานครั้มมหาวิทยาลัยจำนวน 834 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่านแบบ rating scales**

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS ปรากฏผลดังนี้

1. ความสนใจท้องการอ่านทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชาในวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 คำตอบของนิสิตในแบบสอบถามเชื่อถือได้ เพราะค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่อนข้างสูงอยู่ระหว่าง .620 ถึง .880 และมีเพียงคณะเดียวจาก 14 คณะที่ค่าความเชื่อมั่นต่ำกว่า .721 นอกจากนี้การตรวจสอบความคงใจตอบแบบสอบถามของนิสิตเป็นไปตามความคาดหมาย คือ นิสิตมีความสนใจอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ ยกเว้นคณะครุศาสตร์

1.2 นิสิตชั้นบีที่ 1 คณะต่าง ๆ ของชุดผลงานครั้มมหาวิทยาลัย มีความสนใจท้องการอ่านเรื่องทั่วไปในวิชาภาษาอังกฤษไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตามมี 4 หัวเรื่องที่นิสิตทุกคณะ

สนใจอ่านเหมือนกัน คือ การท่องเที่ยว นิทานเรื่องสั้นและการ์ตูน สิงห์หัวใจร้ายและขันบธรรมเนียมเปลก ๆ และเหตุการณ์สำคัญในโลกปัจจุบัน มีเรื่องทั่วไป 6 เรื่อง ที่นิสิตจาก 9 คนจะสนใจอ่านได้แก่ การสำรวจวิวัฒนาการบันเทิงคนตระหง่านและภาพยนตร์ สัตว์ที่น่าสนใจ ชีวิตในมหาวิทยาลัย นิยายวิทยาศาสตร์ และชีวิตคนอาชีพต่าง ๆ และมีเรื่องทั่วไป 5 เรื่องที่นิสิตจาก 3-6 คนจะสนใจอ่าน คือ กีฬา ชีวิตและสังเวดล้อม ธรรมชาติวิทยาและการอนุรักษ์ ประวัติบุคคลสำคัญและเหตุการณ์ในอดีต และบทความที่แนะนำหัวข้อที่น่าสนใจ และมีเรื่องทั่วไป 3 เรื่องที่นิสิตน้อยกว่า 2 คนจะสนใจอ่าน คือ การแต่งกายในอดีตและปัจจุบัน จิตวิทยาทั่วไปและอาหาร มีเรื่องทั่วไปเพียงเรื่องเดียวที่ไม่นิสิตคนใดสนใจอ่าน ได้แก่เรื่องปรัชญาและค่านิยม

1.3 นิสิตซึ่งเป็นที่ 1 คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสนใจทั่วการอ่านเรื่องเฉพาะสาขาวิชาไม่เหมือนกัน นิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์ซึ่งได้เก็บนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และสัตวแพทยศาสตร์ สนใจอ่านเรื่องความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทุกคน มี 4 คนที่สนใจอ่านเรื่องการแพทย์ 2 คนที่สนใจอ่านเรื่องยาและสมุนไพร และมีเพียงคนเดียวที่ต้องการอ่านเรื่องการดูแลรักษาสัตว์ สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ซึ่งได้แก่คนบัญชี เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ครiminology นิเทศศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์มี 7 คนที่ต้องการอ่านเรื่องความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี 6 คนที่ต้องการอ่านเรื่องความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ทั่วไป 5 คนที่ต้องการอ่านเรื่องเกี่ยวกับภาษา 4 คนสนใจอ่านเรื่องสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ 3 คนที่ต้องการอ่านเรื่องการเมืองและการปกครอง 2 คนสนใจอ่านเรื่องการค้าและ 1 คนที่ต้องการอ่านเรื่องสถาบัตยกรรม กฎหมาย และเศรษฐกิจ สำหรับเรื่องการศึกษาไม่มีคนสนใจอ่านเลย

2. ความสัมพันธ์ของหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตและสัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 เรื่องทั่วไปมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเรื่องเฉพาะสาขาวิชาสำหรับนิสิตทุกคณะยกเว้น นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ และมีความสัมพันธ์กับคณะແນนการอ่านสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เภสัชศาสตร์ บัญชี รัฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับคณะແນน

การพึ่ง—การพูดสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกสัชศาสตร์ เกราะฐุศาสตร์และครุศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับเพื่อนเด็กในสิ่ก่อนจะบัญชี และมีความสัมพันธ์กับจำนวนบีที่เรียนภาษาอังกฤษ เนพะนิสิตคณะเกสัชศาสตร์เท่านั้น

2.2 เรื่องเฉพาะสาขาวิชามีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญกับเพื่อนสำหรับนิสิตคณะแพทยศาสตร์ เกราะฐุศาสตร์ ครุศาสตร์และรัฐศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับจำนวนบีที่เรียนภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนการอ่านสำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์และนิเทศศาสตร์ และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับคะแนนการพึ่ง—การพูดสำหรับนิสิตคณะสถาปัตย์

2.3 เพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับจำนวนบีที่เรียนภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ บัญชี และครุศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านสำหรับนิสิตคณะเกสัชศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ บัญชี นิเทศศาสตร์ ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ และมีความสัมพันธ์กับคะแนนการพึ่ง—การพูดสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์และบัญชี

2.4 จำนวนบีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านสำหรับนิสิตคณะเกสัชศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์ และมีความสัมพันธ์กับคะแนนการพึ่ง—การพูดสำหรับนิสิตคณะเกสัชศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์

2.5 คะแนนการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการพึ่ง—การพูดสำหรับนิสิตทุกคณะยกเว้นนิสิตคณะสถาปัตย์และอักษรศาสตร์

3. ความสัมพันธ์เชิงทำนายของหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตและสัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.1 ความสัมพันธ์เชิงทำนายของหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตและสัมฤทธิผลในการอ่านภาษาอังกฤษ

3.1.1 เมื่อวิเคราะห์หัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน (เรื่องทั่วไป และเรื่องเฉพาะสาขาวิชา) กับข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิต (เพื่อนและจำนวนบีที่เรียนภาษาอังกฤษ) รวมกันเพื่ออธิบายความสัมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษ pragmatics ว่าตัวแปรอะไรมีความสัมพันธ์ เชิงทำนายกับความสามารถในการอ่านได้สำหรับนิสิตคณะเกสัชศาสตร์ บัญชี เกราะฐุศาสตร์ ครุศาสตร์และ อักษรศาสตร์

3.1.2 เมื่อแยกวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงท่านายของตัวเปรียบเท่าๆกับตัวโดยค่านิยมความสัมพันธ์กับตัวเปรียบ ปรากฏว่า

3.1.2.1 เรื่องที่ไว้ปีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกสชศาสตร์ บัญชี เศรษฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์

3.1.2.2 เรื่องเฉพาะสาขาวิชามีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะนิติศาสตร์เพียงคณะเดียว

3.1.2.3 เพศมีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ บัญชี นิติศาสตร์ และครุศาสตร์

3.1.2.4 จำนวนบุคคลที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่านสำหรับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ บัญชี และรัฐศาสตร์

3.2 ความสัมพันธ์เชิงท่านายของหัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตและสัมฤทธิผลในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ

3.2.1 เมื่อวิเคราะห์รวม หัวเรื่องที่นิสิตสนใจอ่านและข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิสิตมีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกสชศาสตร์ บัญชี ครุศาสตร์ และรัฐศาสตร์

3.2.2 เมื่อวิเคราะห์แยกโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับตัวเปรียบเท่าอื่นปรากฏว่า

3.2.2.1 เรื่องที่ไว้ปีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ บัญชี และเศรษฐศาสตร์

3.2.2.2 เรื่องเฉพาะสาขาวิชามีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะเภสัชศาสตร์เพียงคณะเดียว

3.2.2.3 เพศมีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์เพียงคณะเดียว

3.2.2.4 จำนวนบุคคลที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงท่านายอย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์และรัฐศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. แบบสอบถามการสำรวจหัวเรื่องความสนใจต้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ได้ และอาจใช้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยอื่นได้
2. สำหรับการเตรียมวัสดุการเรียนการสอนวิชาอ่านภาษาอังกฤษ ควรมีหัวเรื่องแตกต่างกันไปตามความสนใจของนิสิตแต่ละคณะหรือกลุ่มคณะดังนี้
 - 2.1 บทเรียนเรื่องทั่วไปที่ทุกคณะสามารถใช้เรียนร่วมกันได้
 - 2.2 บทเรียนเรื่องทั่วไปเฉพาะกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์
 - 2.3 บทเรียนเฉพาะสาขาวิชาสำหรับแต่ละคณะ
3. บทเรียนที่ใช้สอนการอ่านภาษาอังกฤษควรมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพราะนิสิตส่วนมากสนใจอ่านเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว นอกจากรักการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย
4. การเตรียมบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษควรมีน้ำเสียงที่หลากหลายของผู้เรียนด้วย เช่น ในบางคณะ เพศ และจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่าน
5. การเตรียมบทเรียนภาษาอังกฤษควรมีน้ำเสียงความสัมพันธ์ของทักษะต่างๆ ด้วย เพราะทักษะการอ่าน—การเขียน และการฟัง—การพูดมีความสัมพันธ์กันและสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้ และเร็วขึ้น
6. บทเรียนที่เป็นเรื่องทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา สามารถทำนายความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้ สำหรับนิสิตบางคณะ ทั้งนั้นอยู่กับตัวแปรอิสระอื่นๆ เช่น ทัศนคติที่มีต่อผู้สอน วิธีการเรียนการสอนและความสามารถของผู้เรียน ใน การวิจัยเชิงทดลองการมีการควบคุมตัวแปรเหล่านี้
7. ควรมีการสำรวจหัวเรื่องที่นักศึกษาสนใจต้องการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยอื่น ในการนี้ที่นักศึกษามีความสนใจเหมือนกันอาจจะใช้บทเรียนร่วมกันได้